

Η στρατηγική του παλλαϊκού Μετώπου

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ενώ κορυφώνεται η τεχνητή κρίση που δημιούργησε η Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) στην Ουκρανία για να επιτύχει την ενσωμάτωσή της στην Νέα Διεθνή Τάξη της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, τα διδάγματα που περιέγραψα την περασμένη εβδομάδα επιβεβαιώνονται. Θρασύτατοι λακέδες της Υ/Ε, όπως εκπρόσωποι του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και η ίδια η Άστον, (η πραγματική Υπουργός Εξωτερικών «μας»), δεν δίστασαν να ενθαρρύνουν «διαδηλωτές» που απαιτούν το ξήλωμα ολόκληρης της πολιτειακής και πολιτικής ηγεσίας της χώρας, δηλαδή την «αλλαγή καθεστώτος»! Όταν μάλιστα τόλμησε η Ουκρανική κυβέρνηση να κάνει μια προσπάθεια να διαλύσει διαδηλωτές που είχαν αποκλείσει κυβερνητικά κτίρια βγήκε αμέσως ο αρχηγός του Στειτ Ντιπάρτμεντ να εκφράσει την «αηδία» του. Τώρα, Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι απειλούν με εξοντωτικά εμπάρκο την Ουκρανία αν δεν ενσωματωθεί στην ΕΕ, (η οποία ισοπεδώνει κάθε έννοια εθνικής κυριαρχίας των μελών της), αντί να ενταχθεί στην Ευρασιατική Ένωση, (η οποία τόσο στη πράξη, όσο και στη θεωρία, όπως έδειξε με τον βαρυσήμαντο λόγο του ο Πούτιν στην Ομοσπονδιακή Συνέλευση —12/12/2013)) σέβεται την εθνική κυριαρχία.

Όμως, υπάρχει και άλλο δίδαγμα από τα γεγονότα στην Ουκρανία: ότι φανερώνει την ανοησία των «Μαρξιστών της συμφοράς» που ακόμη μιλούν για ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις μεταξύ Ρώσων και Δυτικών, ή αντίστοιχα των διαφόρων γεωπολιτικών «ειδικών» που μιλούν για άξονα ΗΠΑ-Ρωσίας μετά τη συμφωνία με το Ιράν! Στην πραγματικότητα, η Ρωσία υπό τον Πούτιν βρίσκεται σε ρόλο αμυνόμενου, όπως και πολλές άλλες χώρες που μάχονται για την εθνική κυριαρχία τους (από την Βενεζουέλα και την Κούβα μέχρι το Ιράν και τη Συρία) μπροστά στην μαζική προσπάθεια της Υ/Ε να επιβάλλει την παγκόσμια διακυβέρνησή της και να δημιουργήσει παντού Ελληνικά προτεκτοράτα...

Όλα αυτά είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την στρατηγική ενός παλλαϊκού Μετώπου γιατί συνεπάγονται ότι, πριν από την έξοδο από την ΕΕ, θα πρέπει να έχουμε κάνει τις αναγκαίες συμμαχίες, ώστε να αντιμετωπίσουμε μια αδίστακτα εγκληματική Υ/Ε που θα κάνει το παν για να μας κρατήσει στην θέση ενός άτυπου προτεκτοράτου. Σε αυτό της παρέχουν αμέριστη βοήθεια οι ντόπιοι λακέδες της και τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα, που είναι λιγότεροι από το 1/3 του πληθυσμού, με το άλλο 1/3 να κατατάσσονται επίσημα φτωχοί και οι υπόλοιποι να εξαθλιώνονται καθημερινά περισσότερο.

Το κοινωνικό υποκείμενο, επομένως, ενός παλλαϊκού Μετώπου με τους στόχους που ήδη περιέγραψα, είναι όλα τα θύματα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης: οι άνεργοι και οι υποαπασχολούμενοι, οι μισθωτοί στο όριο επιβίωσης και οι λιμοκτονούντες συνταξιούχοι, οι άρρωστοι χωρίς ιατρική ασφάλιση (1/3 του πληθυσμού σήμερα) και τα παιδιά χωρίς Παιδεία, γιατί δεν έτυχε να γεννηθούν από «βολεμένους» γονείς.

Το πολιτικό υποκείμενο είναι, βέβαια, το ίδιο το παλλαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης (ΜΕΚΕΑ), στο οποίο πρέπει να ενταχθούν σαν απλοί πολίτες, ανεξάρτητα από κομματική ταυτότητα και ιδεολογία, όλα τα θύματα της παγκοσμιοποίησης (δηλαδή η μεγάλη πλειοψηφία του λαού) εφόσον δεσμεύονται από τους στόχους που περιέγραψα και αποβλέπουν στην κοινωνική απελευθέρωση μέσα από την οικονομική και εθνική κυριαρχία. Εάν υπήρχε ένα τέτοιο Μέτωπο σήμερα δεν θα υπήρχαν χιλιάδες συμπολίτες μας να παγώνουν γιατί τους έκοψαν

το ηλεκτρικό ρεύμα. Οργανωμένα και συλλογικά, επιτροπές του Μετώπου θα επανασυνέδεαν όποιον αδυνατούσε να πληρώσει τον λογαριασμό της ΔΕΗ και ως τολμούσε η κοινοβουλευτική Χούντα κατόπιν να κάνει μαζικές συλλήψεις διότι δήθεν παρανομούν, όταν οι ίδιοι έχουν κάνει κάθε είδους εγκληματική παρανομία σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη παρανομία από το να καταδικάζεις κάποιον σε θάνατο με την οικονομική βία, ό,τι και να λένε οι «Νόμοι» που ψήφισε ένα κοπάδι βολεμένων επαγγελματιών πολιτικάντηδων.

Αντίστοιχα, αν υπήρχε παρόμοιο ισχυρό Μέτωπο, κανένας Υπουργίσκος δεν θα μπορούσε να στρέψει τους φοιτητές (που εάν καταλάβαιναν το καθήκον τους σαν πολίτες θα έπρεπε να ηγούνται του αντιχουντικού αγώνα) ενάντια στους απολυμένους διοικητικούς υπαλλήλους, ή να στρέψει τους αρρώστους κατά των γιατρών. Είναι φανερό ότι τόσο οι υπάλληλοι όσο και οι γιατροί, άμεσα η έμμεσα, αγωνίζονται να προστατεύσουν τον κοινωνικό χαρακτήρα βασικών αγαθών, όπως η Παιδεία και η Υγεία. Ούτε καμιά δύναμη ΜΑΤ θα μπορούσε να σταματήσει τα εκατομμύρια ανέργων και πεινασμένων να κλείσουν τους δρόμους —όπως στην Αργεντινή, αναγκάζοντας την εκεί κοινοβουλευτική Χούντα να φύγει με ελικόπτερα...

Το Μέτωπο αυτό, με παρόμοιες δράσεις, θα μπορούσε να λειτουργήσει σαν καταλύτης για θεμελιακές πολιτικές και οικονομικές αλλαγές που είναι οι μόνες που θα μπορούσαν να μας βγάλουν από τον σημερινό βούρκο, ενώ θα έδειχνε την επιχειρούμενη (με το αζημίωτο) εξαπάτηση του Λαού από κόμματα όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι μέσα στην ΕΕ θα μπορούσαμε ποτέ να βγούμε από την καταστροφή. Έτσι, θα μπορούσε, αρχικά, να απαιτήσει την άμεση διεξαγωγή εκλογών, όπου το Μέτωπο θα κατέβαινε με πρόγραμμα την υλοποίηση των στόχων που ανέφερα στο προηγούμενο άρθρο. Οι στόχοι αυτοί θα γινόντουσαν εφικτοί αν η Κυβέρνηση Λαϊκού Μετώπου συγκαλούσε Συντακτική Συνέλευση, η οποία θα ακύρωνε όλες τις ληστρικές και αποικιοκρατικές συμβάσεις με ΕΕ, ΝΑΤΟ κ.λπ., τα Μνημόνια και τους συνακόλουθους εγκληματικούς «Νόμους». Τότε, θα μπορούσε να αρχίσει ένας πραγματικός αγώνας για την οικονομική αυτοδυναμία, μέσα από την ριζική αναδιάρθρωση της παραγωγικής μας δομής, χωρίς τις δόλιες «ντιρεκτίβες» των ελίτ της ΕΕ, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες όλων των πολιτών. Ακόμη, τότε, οι πολίτες θα μπορούσαν να απολαμβάνουν τα αγαθά της κοινωνικής Υγείας, Παιδείας και Ασφάλισης (μέσα από νέους οργανισμούς που θα τους έλεγχαν άμεσα οι ίδιοι), με επανακτημένο τον κοινωνικό μας πλούτο που σήμερα ληστεύουν πολυεθνικές και μεγαλοκαρχίες.

Παρόμοια Λαϊκή Κυβέρνηση θα δημιουργούσε και τις προϋποθέσεις για να λυθεί στο μέλλον δημοκρατικά από τον ίδιο τον λαό το θέμα του κοινωνικο-οικονομικού συστήματος (Περιεκτική Δημοκρατία ή Κρατικός Σοσιαλισμός ή κάποια ριζοσπαστική μορφή σοσιαλδημοκρατίας). Αλλά θα επανέλθω.

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_12_15.html